

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Nagamma, Suri
Scrisori de la Sri Ramanasramam / Suri Nagamma
București: Herald, 2020

Calea maestrului spiritual / trad. din limba telugu în limba engleză:
D.S. Sastri ; trad. din lb. engleză: Ananta Maitreyi (Georgeta Thiery). -
2020

ISBN 978-973-111-794-2

I. Thiery, Georgeta (trad.)II. Sastri, D.S. (trad..)
2

Letters from Sri Ramanasramam

VOLUMES I, II &

Letters from and Recollections of Sri Ramanasramam

By SURI NAGAMMA

© Sri Ramanasramam, Tiruvannamalai, India 606 603, 2006.

SURI NAGAMMA

Calea Maestrului Spiritual

Scrisori de la Sri Ramanasramam
de SURI NAGAMMA

Traducere din limba telugu în limba engleză:
D.S. Sastri

Traducere din limba engleză:
Georgeta Thiery (Ananta Maitreyi)

EDITURA HERALD
București

CUPRINS

Nota editurii

5

(136) Atitudinea tăcerii	7
(137) Dincolo de cele trei stări	9
(138) <i>Samadhi</i>	11
(139) Rămâi acolo unde ești	13
(140) Singurul și atotpătrunzătorul Sine	15
(141) Manifestarea Sinelui	16
(142) Simplitate	19
(143) Darul mamei	23
(144) Pacea minții este însăși eliberarea	25
(145) Arunachalam	27
(146) <i>Manikkavachakar</i>	30
(147) Omniprezentul	36
(148) Legături	38
(149) <i>Brindavanam</i>	40
(150) Trăind simplu	42
(151) A fi învățator spiritual	44
(152) Concentrare	46
(153) Existența după realizarea spirituală	48
(154) <i>Vairagya, bodha, uparati</i>	
(Detașarea, cunoașterea, lipsa dorințelor)	50
(155) Cunoașterea altor limbi	52
(156) <i>Turiyavastha</i> (A patra stare)	54
(157) Fraternitate universală	55
(158) Amintire și uitare	58

(159) Calea introspecției Sinelui	60
(160) Sfânta lumină	63
(161) Ofranda modestă a bătrânului	65
(162) Adormiții din căruță	69
(163) Șase tipuri de <i>samadhi</i>	72
(164) Măreția non-atașamentului	75
(165) Cercetarea Sinelui este esențială în toate domeniile vieții	77
(166) <i>Vritti janya jnanam</i> (Conștientizarea Sinelui generată de acțiune)	79
(167) Moartea lui Mahatma Gandhi	80
(168) Egalitate	83
(169) Nihilisti și advaitini	85
(170) Primul manuscris al lui Bhagavan	87
(171) <i>Kailasa</i>	89
(172) Oameni educați	91
(173) Plecăciuni	93
(174) Sacralitatea picioarelor gurului	95
(175) Ce este eliberarea (<i>mukti</i>)?	96
(176) Splendoarea naturii	97
(177) Prima baie și primul ras	100
(178) Atenție focalizată	102
(179) Calea Iubirii	104
(180) Grația gurului	105
(181) Discuția dintre <i>Ashtavakra</i> și <i>Janaka</i>	109
(182) Ribhu și Nidagha	116
(183) Ecranul	118
(184) Făptuitorul și fapta	120
(185) Nayana și <i>Ramana Gita</i>	122
(186) Concentrarea și lipsa dorințelor	125
(187) Măreția omului	127
(188) <i>Vedaranyam</i>	130
(189) Appar (Un sfânt)	132

(190) Ce înseamnă <i>Dakshinamurthy</i>	135
(191) Serviciul	137
(192) Personificarea compasiunii	140
(193) Eliberarea văcuței Lakshmi	142
(194) Înfirmarea văcuței Lakshmi	145
(195) Povestea văcuței Lakshmi	147
(196) Eliberarea unui tufiş de mărăcini	151
(197) O biată femeie bătrână	153
(198) Credință	155
(199) Comentarii la <i>Atmabodha</i> lui Sankara	157
(200) Învățătura potrivită	160
(201) <i>Ardhanariswara</i> (O formă a lui <i>Shiva</i> – jumătate bărbat și jumătate femeie)	163
(202) Dragostea pentru animale	166
(203) Ce este fericirea?	168
(204) Unde este <i>Swami</i> ?	171
(205) Astrologie	173
(206) Viața pe munte	175
(207) Jocul cu copiii	177
(208) <i>Sadhu sangam</i>	180
(209) <i>Bhiksha</i> în <i>Agraharam</i>	182
(210) Picioarele de lotus ale maestrului	184
(211) <i>Pachiamma-Durga</i>	187
(212) Vizita starețului așezământului de la Puri	190
(213) Sosirea starețului așezământului Sivaganga	192
(214) Primirea inițierii (<i>diksha</i>)	195
(215) <i>Nava mani mala</i>	197
(216) Apariții extraordinare pe Arunachala	199
(217) Marele Sine	201
(218) <i>Kundalini Sakti</i> – <i>Chinmaya Deba</i>	203
(219) Sinele	206
(220) Blestem reciproc	208
(221) Beatitudinea Sinelui	210

(222) <i>Yatana Sariram</i>	212
(223) În slujba Mamei	214
(224) Pielea tigrlui	215
(225) Ce-i place cel mai mult lui Bhagavan?	217
(226) Casa închiriată	218
(227) Toate alimentele cu conținut <i>tamasic</i> sunt interzise	220
(228) Solitudine	223
(229) <i>Dosai</i> (Clătite)	225
(230) Înarmat cu aur	228
(231) <i>Avatar</i> (Încarnare)	230
(232) Inaugurarea Templului Mamei	232
(233) Aranjamente pentru <i>Kumbhabhishekam</i>	237
(234) Venerarea sandalelor	240
(235) Povestea celor zece brahmani	242
(236) Smochinul	244
(237) Deruta devoților	247
(238) <i>Aasura Vasana</i>	251
(239) <i>Tulya ninda stutibi</i> (Cel care primește critica și lauda cu aceeași atitudine)	253
(240) <i>Patala linga</i> (Lingamul de sub pământ)	256
(241) Apare medicamentul	258
(242) <i>Veda Adhyayana</i> (Studierea Vedelor)	261
(243) Responsabilități lumești	263
(244) <i>Samadarsatvam!</i> (Egalitate)	266
(245) Blândețe față de animale	268
(246) Protectorul nevoiașilor	273
(247) Locuind în sala din față	277
(248) Fericirea unei vieți independente	280
(249) Ventilatorul	283
(250) Fără dorințe	285
(251) Cât de importante sunt <i>yatra</i> și <i>pradakshina</i> (Pelerinajul și înconjurarea locurilor sfinte)	287
(252) <i>Sastras</i> (Scripturi)	290

(253) <i>Advaita Drishti</i>	293
(254) <i>Jnana Yagnam</i>	295
(255) <i>Pranayamam</i> (Controlul respirației)	297
(256) <i>Shivam-Sundaram</i> (Binecuvântare și Frumusețe)	299
(257) Bunica Mudaliar	301
(258) Pelerinaj la Tiruchuli	304
(259) Zilele copilăriei	308
(260) Ajutor pentru o treabă bine făcută	313
(261) Apariții înșelătoare	317
(262) Ai terminat toată munca pentru care ai venit aici?	318
(263) Decorarea pământului cu pulbere de var	320
(264) Nesocotință	321
(265) <i>Bhajan</i>	323
(266) Uleiurile medicinale și untul	325
(267) Legarea cărților	327
(268) Unde să stau? Unde să merg?	329
(269) Zilele copilăriei la Madurai	332
(270) <i>Mukti Kanta</i>	335
(271) Frânturi	337
(272) Importanța ardeilor iuți	339
Brahmanirvana	342
Amintiri de la Sri Ramanasramam	351
Prefață la scrisorile și amintirile de la Sri Ramanasramam	351
Prefață la scrisorile și amintirile de la Sri Ramanasramam	352
 Amintiri de la Sri Ramanasramam	 355
(1) Vino, să mergem.	355
(2) Bucătarul	358
(3) Denumiri	359
(4) Cât de norocoasă este această Sabari!	361

(5) Nu este nevoie ca femeile să se justifice	363
(6) De ce ești îngrijorat?	364
(7) Postul	365
(8) Dă-le celor care au mâncat deja	366
(9) Smochine	368
(10) <i>Yadbhaavam tat bhavati</i> (Cum concepi lucrurile, așa se petrec)	371
(11) O ghirlandă de <i>upadesa</i>	372
(12) <i>Mantropadesa</i>	375
(13) Un copilăș	376
(14) Plecarea lui Kunjuswami la Tirupati	377
(15) <i>Arunachala Mahatmyam</i>	380
(16) <i>Ramana Sahasranamam</i>	381
(17) Ganesan	384
(18) Dorința ta fierbinte este satisfăcută?	385
(19) Mânie și ostilitate	387
(20) El este un rege, nu-i așa?	390
(21) Secretara	391
(22) Înțeleg, aceasta este adevărata intenție	394
(23) Se va merge în instanță?	395
(24) Vom vedea dacă ele îți urmează sfatul	397
(25) <i>Guru prasadam</i>	399
(26) <i>Sannyasa</i> pentru femei	400
(27) Zeița <i>Kali</i>	403
(28) Suferința	406

Redactor:

Luisa Neag

Corector:

Cristian Pașcalău

Viziune grafică și DTP:

Codruț Radu

Manager de proiect:

Carmen Negoescu (Ajata)

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă și prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere, înregistrare sau prin orice sistem de stocare a informației, fără permisiunea editorului. Ediție în limba română publicată de Editura Herald. Copyright © 2020

Nota editurii

Suri Nagamma s-a născut în sudul Indiei, într-un sătuc din Andhra Pradesh, în august 1902. Tatăl ei a murit când ea avea doar 10 ani. Conform cu obiceiurile vremii, s-a căsătorit când avea doar 11 ani, dar soțul ei a murit cu un an mai târziu. Rămasă văduvă la acea vârstă fragedă, micuța Suri s-a dedicat cu devotament obligațiilor familiale, cultivându-și în același timp preocuparea pentru discursurile și cântecele devoționale, pasiunea pentru textele sacre și darul de a scrie poezii.

Fascinată de traducerea în limba telugu – limba ei maternă – a textului *Bhagavata Purana*¹, Nagamma îl citește din nou și din nou. Ca urmare, o dorință din ce în ce mai mare de a-și întâlni propriul învățător spiritual (guru) se trezește în ea. Într-o noapte, ea visează că l-a întâlnit pe acest învățător, un înțelept care stătea cu picioarele încrucișate. Acesta privea către sud și era aureolat de o lumină alb strălucitoare.

Abia în 1933 a ajuns la ashramul lui Ramana Maharshi și s-a stabilit acolo, recunoscând în Bhagavan înțeleptul care i-a apărut în vis încă din copilărie. A început să citească tot ceea ce Ramana scrisese, iar când ceva nu-i era clar, îl întreba personal. Într-o zi, fratele Nagammei, care locuia într-un alt oraș, i-a cerut să-i consemneze prin scrisori tot ceea ce se petrecea la picioarele maestrului. Nagamma s-a conformat, nu înainte de a cere permisiunea acestuia.

Așa se face că, vreme de cinci ani, ultimii din viața maestrului, scrisorile Nagammei au fost citite în fața lui Bhagavan și a tuturor

¹ *Bhagavata Purana*, una dintre cele optsprezece mari *Purana* hinduse, care se referă în special la adorarea lui Vishnu. Textul prezintă o formă de demers spiritual (*dharma*) comparabil cu cel din Vede, în care *bhakti* (devoțiunea) conduce, în cele din urmă, la cunoașterea de Sine, la eliberare spirituală (*moksha*) și beatitudine.

devoților prezenți, iar când s-au strâns suficient de multe, au fost publicate în mai multe formate și limbi. Astfel, primele 135 de scrisori au fost publicate în 1962, alte 106 urmându-le în 1970. 31 de scrisori au mai fost adăugate în 1978, împreună cu încă 28 care cuprind „Recollections of Sri Ramanasramam”. Ediția de față reprezintă partea a doua a scrisorilor, prima parte fiind publicată sub numele de *Realizarea Sinelui*.

De-a lungul anilor, relația dintre Nagamma și gurul său a devenit tot mai profundă, în ultimii ani Nagamma fiind considerată „secretara lui Bhagavan privind problemele legate de limba telugu”. Mai mult decât discuțiile legate de textele sacre și întrebările devoților pe care ea le consemna, comunicarea sufletească dintre Nagamma și Ramana răzbate printre rânduri, oferind un model viu al relației arhetipale guru-discipol despre care se vorbește în textele sacre.

3 septembrie 1947

(136) Atitudinea tăcerii

Am ajuns în prezența (*sannidhi*) lui Bhagavan în această după-amiază la ora trei și m-am alăturat grupului de oameni din jurul lui, în discuțiile lor. Printre altele, Bhagavan a spus că Adi Sankara a scris *Dakshinamurthy Stotram*¹ în trei părți și a mai spus:

– Sri Sankara a simțit că dorea să cânte slava lui Dakshinamurthy, dar, întrucât Dakshinamurthy era întruchiparea tăcerii, problema era cum să descrie tăcerea. Prin urmare, el a analizat cele trei însușiri ale tăcerii, și anume: *Srishti* (creația), *Sthithi* (menținerea) și *Laya* (dizolvarea) și astfel I-a oferit slavă lui Dakshinamurthy. Dakshinamurthy este întruchiparea acestor trei însușiri care nu au semne sau caracteristici vizibile sau distincte. Cum altfel poate fi elogiată tăcerea?

Preluând firul discuției, un devot a spus:

– Dandapani Swami ne-a spus, cu mai mulți ani în urmă, că într-o zi de Mahasivarathri² devoții s-au adunat în jurul lui Bhagavan spunând: „Astăzi, Bhagavan trebuie să ne explice semnificația [imnului] *Dakshinamurthy Ashtakam* (*Opt versete în slava lui Dakshinamurthy*)”. Cu toate acestea, Bhagavan s-a așezat în tăcere, zâmbind. După ce au așteptat un timp, devoții au plecat, simțind că, prin tăcerea lui continuă, Bhagavan i-a învățat că acea tăcere singură era adevăratul înțeles al acelor *sloka*s. Acest lucru este adevărat?

Bhagavan răspunse zâmbind:

– Da. Este adevărat.

– Asta înseamnă că Bhagavan a dăruit un comentariu tăcut? am întrebat eu cu oarecare surprindere.

– Da. A fost un comentariu tăcut.

¹ Dakshinamurthy este Siva întrupat ca un tânăr, predicând în Tăcere. Bhagavan a fost identificat ca Dakshinamurthy.

² Marea Noapte a lui Siva (în luna februarie a fiecărui an).

– *Mauna* înseamnă a fi constant în Sine, nu-i așa? a spus un alt devot.

– Da. Așa este. Fără a fi constant în Sine, cum ar putea fi *mauna* (tăcerea)?

– Exact asta întreb, spuse devotul. Este *mauna* veritabilă pentru acela care se abține complet de la vorbire, fără ca în același timp să aibă conștientizarea Sinelui și fără a fi constant în Sine?

– Cum ar putea fi obținută o *mauna* veritabilă? Unii oameni spun că ei își respectă *mauna* prin ținerea gurii închise, dar în același timp ei încep să scrie una sau alta pe bucăți de hârtie sau pe tăblițe. Nu este asta o altă formă de activitate a minții?

– Nu există niciun beneficiu în abținerea de la vorbire? a întreb un alt devot.

– O persoană se poate abține de la vorbire pentru a evita obstacolele din lumea exterioară, dar el nu ar trebui să considere asta un scop în sine. Adevărata Liniște este, în realitate, rostire neîncetată; nu este ceva ce trebuie obținut, deoarece aceasta este mereu prezentă. Tot ce ai de făcut este să îndepărtezi păienjenișul lumesc care o învăluie; nu se pune problema dobândirii acesteia.

În vreme ce noi eram captivați de discuție, cineva a spus că o companie de radiodifuziune s-a gândit să-i înregistreze vocea lui Bhagavan. Râzând, Bhagavan a spus:

– Oho! Nu mai spune! Dar vocea mea este Liniștea, nu-i așa? Cum pot ei înregistra Liniștea? Ceea ce Este este Liniștea. Cum ar putea-o înregistra?

Devoții au rămas tăcuți, schimbând priviri, iar în sală s-a așternut liniștea absolută. Bhagavan, întruparea lui Dakshinamurthy, stătea în Atitudinea Liniștii (*mauna mudra*) cu fața către sud.¹

Acea imagine vie, trupul său, radia Lumina Sinelui. Astăzi este, într-adevăr, o zi de neuitat.

¹ Una din semnificațiile numelui Dakshinamurthy este „Cu fața către sud”. Guru (învățătorul) este Polul Nord spiritual și, prin urmare, în mod tradițional privește spre sud.

6 septembrie 1947

(137) Dincolo de cele trei stări

Luna trecută, în timpul șederii cumnatei mele aici, au sosit și corecturile de la versiunea în limba telugu a lucrării *Vichara Mani Mala* (*Introspecția Sinelui*). După-amiază, Bhagavan le-a verificat și mi le-a dat mie. Citindu-le, cumnata mea m-a întrebat despre înțelesul expresiei *swapnatyanta nivritti*. Am încercat să-i explic, dar, întrucât nici eu nu eram prea sigură, nu am putut-o lămurii pe deplin.

Observând asta, Bhagavan a întrebat:

– Care este problema? Ai găsit o greșală?

Eu am răspuns:

– Nu. Ea întreabă care este sensul pentru *swapnatyanta nivritti*.

Bhagavan a spus cu amabilitate:

– Asta înseamnă somn profund fără vise.

Eu am întrebat:

– Ar fi corect să spunem că un *Jnani* nu are vise?

Bhagavan:

– El nu are starea de visare.

Cumnata mea nu era încă lămurită, dar, cum oamenii au început să vorbească despre alte lucruri, a trebuit să lăsăm lucrurile așa. Doar spre seară ea a spus:

– În *Vasishtam*¹ se afirmă că un Suflet Realizat pare să efectueze acțiuni, dar aceste acțiuni nu-l afectează deloc. Noi ar trebui să-l întrebăm pe Bhagavan care este înțelesul real al acestei afirmații.

Mergând la Ashram în dimineața următoare, s-a întâmplat că Bhagavan tocmai îi explica acest lucru lui Sundaresa Iyer. Cu nerăbdare să profite de această ocazie, cumnata mea a întrebat:

– Bhagavan a spus că *Swapnatyanta nivritti* înseamnă „somn profund fără vise”. Asta înseamnă că un *Jnani* nu are vise deloc?

– Nu doar starea de vis, ci toate cele trei stări sunt ireale pentru *Jnani*. Starea reală pentru *Jnani* este acolo unde niciuna dintre aceste trei stări nu există.

¹ *Yoga Vasishtam* este o carte de yoga scrisă de Vasishta Maharshi.

– Starea de veghe nu este, de asemenea, echivalentul unui vis? am întrebat eu.

– Da, în timp ce visul durează un timp scurt, starea de veghe durează mai mult. Asta este singura diferență, a răspuns Bhagavan.

– Somnul profund este, de asemenea, un vis?

– Nu, somnul profund este o realitate. Cum poate fi acesta un vis, atunci când nu există nicio activitate mentală? Cu toate acestea, deoarece aceasta este o stare de vacuitate mentală, aceasta este ignoranță (*avidya*) și prin urmare trebuie respinsă.

– Dar somnul profund nu este, de asemenea, declarat a fi o stare de vis? am continuat eu.

– Unii ar putea spune așa de dragul terminologiei, dar, de fapt, nu este nimic separat. Durata scurtă sau lungă se aplică numai visului și stării de veghe. Cineva ar putea spune: „noi am trăit atât de mult timp, iar aceste case și bunuri sunt atât de evidente pentru noi, încât cu siguranță nu poate fi doar un vis”. Dar trebuie să ne amintim că și visele par lungi în timp ce se desfășoară. Doar atunci când te trezești îți dai seama că ele au durat doar un timp scurt. În același fel, când atingi Realizarea (*jnana*), această viață este văzută a fi asemănătoare unei clipe. Somnul fără vise înseamnă ignoranță; prin urmare, ea va fi respinsă în favoarea stării de Conștiință pură.

Cumnata mea a intervenit:

– Se spune că fericirea care apare în somnul profund este experimentată și în starea de *samadhi*¹, dar cum ar putea aceasta să se potrivească cu afirmația că somnul profund este o stare de ignoranță?

– Acesta este motivul pentru care somnul profund, de asemenea, trebuie respins. Este adevărat că există fericire în somnul profund, dar acolo nu este cineva care să fie conștient de asta. Aflăm asta doar după ce ne trezim și spunem că am dormit bine. *Samadhi* înseamnă experimentarea acestei fericiri în timp ce ești treaz.

– Asta înseamnă să te trezești sau să ai un somn conștient? am spus eu.

¹ *Samadhi* înseamnă absorbția perfectă a conștiinței într-un singur obiect de meditație, de exemplu Spiritul Suprem (a opta și ultima etapă din yoga).

– Da, asta este.

Cumnata mea a pus o altă întrebare înrudită, care o îngrijora:

– Se spune în *Vasishta* că un Suflet Realizat le apare celorlalți ca fiind implicat în diverse activități, dar el nu este afectat deloc de aceste activități. Din cauza punctului lor de vedere diferit pare așa celorlalți sau este el într-adevăr neafectat?

– El este cu adevărat neafectat, a spus Bhagavan.

– Oamenii vorbesc despre viziuni favorabile, atât în vis, cât și în starea de veghe; ce sunt acestea? a continuat cumnata mea.

– Pentru un Suflet Realizat ele toate par la fel.

Totuși, ea a insistat:

– Este precizat în biografia lui Bhagavan că Ganapati Muni, pe când era la Tiruvottiyur, a avut o viziune a lui Bhagavan, care se afla la Tiruvannamalai, și că, în chiar același timp, Bhagavan a avut sentimentul de acceptare a omagiului. Cum pot fi explicate astfel de lucruri?

Bhagavan a răspuns în mod criptic:

– Am spus deja că asemenea lucruri sunt cunoscute ca viziuni divine. Apoi, el a tăcut, indicând faptul că nu era dispus să continue discuția.

8 septembrie 1947

(138) *Samadhi*

Azi-dimineată, un european care stătea în fața lui Bhagavan a spus, prin intermediul unui interpret:

– Se afirmă în *Mandukyopanishad* că fără experiența lui *samadhi*, adică a opta și ultima etapă de yoga, nu poate exista eliberare (*moksha*), oricât de multă meditație (*dhyana*) sau practici austere (*tapas*) sunt efectuate. Lucrurile stau chiar așa?

Bhagavan spuse:

– Înțelegând așa cum trebuie, toate sunt la fel. Nu contează dacă tu le dumești meditație, practici austere, absorbție sau în-diferent cum. Ceea ce este constant, neîntrerupt, asemeni curgerii

uleiului este practica austeră, meditație și absorbție. A fi propriul tău Sine este *samadhi*.

– Dar se spune în *Mandukyopanishad* că *samadhi* trebuie să fie experimentat înainte de a atinge eliberarea.

– Și cine spune că nu este așa? Aceasta este afirmat nu doar în *Mandukyopanishad*, ci în toate cărțile vechi. Dar adevăratul *samadhi* este numai dacă îți cunoști Sinele. Care este rostul să stai un timp oarecare asemenea unui obiect lipsit de viață? Presupunând că ai o inflamație pe mână și că ai operat-o sub anestezie; nu simți nicio durere un timp, asta înseamnă că ai fost în *samadhi*? La fel este și cu asta. Trebuie să înțelegi ce este *samadhi*. Și cum poți să știi asta fără să-ți cunoști Sinele? Dacă Sinele este cunoscut, *samadhi* este cunoscut în mod automat, a adăugat Bhagavan.

Între timp, un devot a deschis *Tiruvachakam* și a început să cânte „Cântece despre căutare [a lui Dumnezeu]”. Aproape de sfârșit vine fragmentul: „Oh, Ishwara¹, Tu ai încercat să fugi, dar eu mă țin repede după Tine. Deci unde poți fugi și cum poți scăpa de mine?”

Bhagavan a comentat zâmbind:

– Deci se pare că El încearcă să fugă și ei se țin repede după El! Unde ar putea El să fugă? Unde nu este El prezent? Cine este El? Toate astea nu sunt altceva decât un spectacol. Există un alt fragment, în al zecelea cântec din aceeași carte, care spune: „Oh, Doamne! În mintea mea Ți-ai făcut locaș. Mi te-ai dăruit mie și Te-ai întors să mă iei și pe mine înăuntrul. Doamne, care dintre noi doi este mai iscusit? Dacă Tu mi te-ai dăruit mie, eu savurez bucuria fără sfârșit, dar ce folos sunt eu pentru Tine, deși Tu ai făcut din trupul meu un Templu al Tău, prin mila Ta nesfârșită? Ce aş putea face eu pentru Tine în schimb? Acum nu am nimic pe care aş putea să-l numesc al meu propriu”. Asta înseamnă că acolo nu mai este ceva numit „eu”. Vezi frumusețea acestuia! Acolo unde nu există un astfel de lucru cum este „eu”, cine este făptuitorul și ce este

¹ Ishwara semnifică Dumnezeu personal.

ceea ce este făcut, fie că este vorba de devoțiune, ori de introspecția Sinelui, ori de *samadhi*?

10 septembrie 1947

(139) Rămâi acolo unde ești

La ora zece fără un sfert azi-dimineață, chiar atunci când Bhagavan se pregătea să meargă în mica lui plimbare obișnuită, un tânăr din Andhra Pradesh s-a apropiat de canapea și a spus:

– *Swami*, am venit aici deoarece vreau să efectuez practici austere (*tapas*) și nu știu care este locul potrivit pentru aceasta. Eu voi merge oriunde mă vei îndruma.

Bhagavan nu i-a răspuns. S-a aplecat să-și maseze picioarele și genunchii ca de fiecare dată înainte de a porni la drum, din cauza problemelor lui reumatice, și zâmbea liniștit. Noi, desigur, așteptam cu nerăbdare să auzim ce va spune.

Puțin mai târziu el a luat bastonul pe care-l folosește pentru echilibru în timpul plimbării, s-a uitat la tânăr și a spus:

– Cum pot să-ți spun eu unde să mergi pentru efectuarea de *tapas*? Cel mai bine este să rămâi acolo unde ești. Și a plecat zâmbind.

Tânărul era derutat.

– Ce să înțeleg din asta?! a exclamat el. Fiind o persoană în vârstă, m-am așteptat să îmi spună de un loc sfânt unde aş putea să stau, dar în loc de asta el mi-a spus să stau unde sunt. Eu stau acum aproape de canapeaua asta. Asta înseamnă că ar trebui să rămân aici, lângă canapea? Pentru a primi un astfel de răspuns am venit eu aici? Acesta este un subiect de glume?

Unul dintre devoți l-a condus în afara sălii și i-a explicat:

– Chiar și atunci când Bhagavan spune ceva într-o formă amuzantă, există întotdeauna un înțeles profund în ea. Locul de unde izvorăște sentimentul de „eu” este propriul Sine. *Tapas* înseamnă să cunoști locul unde se află Sinele și să rămâi în acesta. Pentru a cunoaște acest lucru, trebuie să cunoști cine ești tu; în momentul în care îți realizezi Sinele, ce mai contează unde stai? Asta este ceea ce a vrut el să spună.

Astfel l-a împăcat pe tânăr și acesta a plecat. În mod similar, cineva a întrebat ieri:

- *Swami*, cum ne putem revela Sinele (*Atma*)?
- Tu ești în Sine; deci cum poate fi vreo dificultate în aflarea acestuia? a răspuns Bhagavan.
- Spui că eu sunt în Sine, dar unde anume este acest Sine? a stăruit el.
- Dacă rămâi în inimă și cauți cu răbdare, vei afla aceasta, a fost răspunsul.

Cel care a pus întrebarea părea încă nelămurit și a făcut o observație puțin bizară, și anume că nu era nicio cameră în inima lui pentru ca el să stea în ea.

Bhagavan s-a întors către unul dintre devoți și a spus zâmbind:

– Uite cum își face el griji despre locul Sinelui! Ce pot să-i spun? Ceea ce Este este Sinele. Acesta este atotpătrunzător. Când eu îi spun că acesta este numit „Inima”, el spune că acolo nu este nicio cameră în care să rămână. Ce pot face? A spune că nu este nicio cameră în inimă, după ce ai umplut-o cu *vasane*¹ inutile, este ca și cum ai cârcoti că nu există nicio cameră unde să stai jos într-o casă la fel de mare ca Sri Lanka. Dacă toate *vasanele* vor fi scoase afară, nu va rămâne acolo o cameră goală? Corpul însuși este o *vasana*. Acești oameni se aseamănă cu cel care își umple toate camerele, ticsindu-le cu deșeuri inutile, după care se plânge că nu există niciun loc unde să-și pună trupul în ea. În același mod, ei își umplu mintea cu tot felul de impresii și apoi spun că nu mai este loc pentru Sine în ea. Dacă toate impresiile și falsele idei sunt măturate și îndepărtate, ceea ce rămâne este un sentiment de mulțumire, și acesta este însuși Sinele. Atunci nu va mai exista niciun lucru ca un „eu” separat; va fi o stare lipsită de egocentrism. În acest caz, unde se pune problema unei camere sau a unui ocupant al camerei? În loc să caute Sinele, oamenii spun: „nicio cameră! nicio cameră!”

¹ *Vasana*: impresii rămase în mod inconștient în minte prin acțiunile bune sau rele din trecut, care produc prin urmare plăcere sau durere.

ca și cum și-ar închide ochii și ar spune că nu există „niciun soare!, niciun soare!” Ce ar putea face cineva în aceste condiții?

11 septembrie 1947

(140) Singurul și atotpătrunzătorul Sine

Ieri, un *sadhu* a venit și s-a așezat în sală. Părea nerăbdător să vorbească cu Bhagavan, dar ezita. După un timp, s-a apropiat și a spus:

– *Swami*, se spune că Sinele (*Atma*) este atotpătrunzător. Asta înseamnă, de asemenea, că el este și într-un corp mort?

– Oho! Deci asta este ceea ce vrei să știi? a replicat Bhagavan. Și ai pus această întrebare pentru corpul mort sau pentru tine?

– Pentru mine, a spus *sadhu*.

– Când dormi, spuse Bhagavan, te întrebi dacă ești sau nu? Doar după ce te trezești spui că ești. În starea de vis, de asemenea, Sinele există. În realitate, nu putem vorbi despre existența unui corp, viu sau mort. Ceea ce nu se mișcă noi numim mort și ceea ce se mișcă numim viu. În somn, tu vezi nenumărate corpuri vii și moarte, dar ele nu au nicio existență atunci când te trezești. În același fel, întreagă această lume însuflețită și neînsuflețită este inexistentă. Moartea înseamnă dizolvarea egoului, iar nașterea înseamnă renașterea egoului. Există nașteri și morți, dar ele sunt ale egoului; nu ale tale. Tu ești, chiar dacă simțul egoului este acolo sau nu. Tu ești sursa acestuia, și nu simțul egoului. Eliberarea (*mukti*) înseamnă aflarea originii acestor nașteri și morți și distrugerea simțului egoului și a adevăratelor sale rădăcini. Asta este eliberarea. Asta înseamnă moarte în deplină conștientizare. Dacă cineva moare în acest fel, acela se naște din nou simultan și în același loc cu *Aham sphurana* cunoscut ca „*Aham, Aham*” (Eu, Eu). Cel care se naște astfel nu are niciun fel de îndoieli.

Ieri-seară, după intonarea Vedelor, un tânăr european care a venit cu patru sau cinci zile în urmă, i-a pus lui Bhagavan o serie de întrebări. Bhagavan, ca de obicei, l-a contrazis cu întrebarea: „Cine ești tu? Cine pune aceste întrebări?” Incapabil să obțină vreo altă